

Leninist Dünya Devrimi Stratejisi

Bolşevik Parti (Kuzey Kürdistan/Türkiye) BP(NK/T), katkı A14, 24 Eylül 2017

Leninist Dünya Devrimi Stratejisi

***Proleter Dünya Devrimi'nin Önsözü Olarak Bir Ülkede Proletaryanın Zaferi**

Lenin ve Bolşevikler için daha 1915 yılında şu açıkladı: Proletaryanın enternasyonal devrimi gelişmiş kapitalist ülkelerin çoğunda eşzamanlı ayaklanmalar biçiminde gerçekleşmeyecektir. O, emperyalist zincirin en zayıf halkasında proletaryanın devrim ile kendi diktatörlüğünü kurması ve bu ülkede sosyalizmin inşasına başlaması biçiminde gelişecektir. Lenin:

*"Eşitsiz ekonomik ve siyasal gelişme, kapitalizmin mutlak yasasıdır. Böylece, sosyalizmin zaferi, önce birkaç, ya da hatta yalnızca bir tek kapitalist ülkede olanaklıdır."*¹

Ekim Devrimi'nin tarihi öneme sahip pratiğinden dünya devriminin yolu konusunda çıkarılan dersleri Stalin "Leninizm'in Temelleri Üzerine" adlı eserinde şöyle özetler:

*"Sermaye cephesi, emperyalizmin zincirinin en zayıf olduğu yerde yarılacaktır, çünkü proleter devrim, emperyalist dünya cephesi zincirinin en zayıf halkasından kopmasının sonucudur; devrimi başlatan ülkenin, kapitalist bakımdan daha gelişmiş ve fakat buna rağmen kapitalizmin çerçevesi içinde kalan ülkelerden daha az gelişmiş olması mümkündür."*²

Lenin ve Bolşeviklerin partisi için proletaryanın iktidarı ele geçirip kendi diktatörlüğünü kurduğu Ekim Devrimi, Proleter Dünya Devrimi'nin bir parçası ve onun önsözü idi. Lenin: *"Biz başlangıcı yaptık. Ne kadar zamanda ne zaman, hangi ulusun proleterleri bu eseri sonuna vardırırlar, bunun önemi yok. Önemli olan buzun kırılmış, yolun açılmış ve gösterilmiş olmasıdır."*³

Ekim Devrimi'nden bu yana sermayenin ve üretimin enternasyonalleşmesi muazzam ölçüde artmış olmasına rağmen, bugün, Ekim Devrimi'nden yüzyıl sonra da proletaryanın uluslararası devrimi gelişmiş kapitalist ülkelerde, ya da hatta tüm ülkelerde eş zamanlı bir devrim olarak gelişmeyecek. O bugün de emperyalizmin en zayıf halkasında kırılması yolunu izleyecek.

***Gelişmiş Kapitalist Ülkelerdeki Sosyalist Devrimlerle, Emperyalizme Bağımlı Ülkelerdeki Antiemperyalist, Demokratik Devrimlerin Birleşmesi**

Enternasyonal devrimin gelişme yolunu Lenin şöyle karakterize ediyor:

1

2

3

“Sosyal devrim, ileri ülkelerde proletaryanın burjuvaziye karşı iç savaşını, gelişmemiş, geri ve ezilen ulusların ulusal kurtuluş hareketleri de dahil, **bir dizi** demokratik ve devrimci hareketleriyle birleştiren bir dönem biçiminden başka bir biçimde cereyan edemez.”⁴⁴

Ekim Devrimi emperyalizm çağında dünya devrimi stratejisini geliştirdi: Dünyanın iki büyük devrimci hareketini, emperyalist metropollerde proletaryanın sosyalist devrim için sınıf hareketi ile ezilen halkların antiemperyalist, demokratik devrim hareketini, bir akım içinde birleştirdi. Bu stratejiyi marksist leninistler ve Komintern “Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşiniz!” şiarında dile getirdiler. Bütün demokratik hareketler, ezilenlerin bütün hareketleri (İşçilerin, köylülerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin demokratik, ekonomik hakları için mücadeleleri, LGBTİ* mücadeleleri, yerli halkların mücadeleleri, savaşa, ırkçılığa, faşizme karşı mücadeleler, yaşam temellerinin yok edilmesine karşı mücadeleler, ulusal baskılara karşı mücadeleler vs.) bugün de emperyalist dünya sistemine karşı sosyalist devrim, ya da antiemperyalist, demokratik devrimler için mücadeleye bağlı, onun parçaları olarak yürütülebilir ve yürütülmek zorundadır.

***Ekim Devrimi’nin Doğru Stratejisi Ve Taktiklerinin Ön Şartı Olarak Leninist “Devrimci Durum” Öğretisi**

Ekim Devrimi’nin zafer kazanmasında Lenin’in “Devrimci Durum” öğretisi belirleyici öğelerden biri olmuştur. Lenin “‘Sol Radikalizm’ Komünizmin Çocukluk Hastalığı“ adlı eserinde bu öğretiyi şöyle formüle eder:

“Bütün devrimler tarafından, özellikle de 20. yüzyıldaki üç Rus devrimi tarafından doğrulanan devrimin temel yasası şudur: Devrim olması için, sömürülen ve köleleştirilen kitlelerin, eski tarzda yaşamaya devam etmenin olanaksızlığını görüp, değişiklik talep etmeleri yetmez; devrim olması için, sömürenlerin de artık eski tarzda yaşayamamaları ve yönetememeleri gerekir. Ancak “**alt katmanlar**”ın artık eski düzeni **istemedikleri**, “**üst katmanlar**”ın ise **eski biçimde** yaşamalarının **olanaksız olduğu bir durumda devrim başarıya ulaşabilir.**⁵⁵

Lenin’in “devrimci durum” öğretisi bütün ülkelerin komünistlerine kendi ülkelerindeki durumu somut olarak inceleme, değerlendirme talebidir. Bu talep 1960’lı yıllarda yeniden şekillenen Dünya Marksist-Leninist Hareketi’nin büyük bölümü tarafından Kruşçev revizyonistlerinden devralınan “*Emperyalizmin toptan çöküşe gittiği ve sosyalizmin dünya çapında zafere ilerlediği*” yeni bir “*çağ*”⁶⁶ teorisi ile bir kenara kondu, “unutuldu”. Yer kürede, bütün ülkelerde, fakat öncelikle de emperyalizme bağımlı “yarı sömürge, yarı feodal” ülkelerde devrimci durum olduğu tespitleri yapıldı. Bugün de devrimci saflarda sıkça “sürekli kriz içinde bulunan kapitalizm” yanlış genellemeleri yapıp, tek tek ülkelerde somut durum tahlili bir kenara bırakılıyor. Bu tavır sonuçta sıkça ya voluntarist, halksız öncü savaşı stratejilerine, ya da üzeri devrimci lafazanlıkla örtülü reformizm stratejilerine götürüyor. Komünistler bu sorunda Lenin’e ve Leninizm’e geri dönüp, onu sınıf mücadelesinde silah olarak kullanmalıdırlar.

***Ekim Devrimi'nin Zaferinde En Belirleyici Olan Şey: Proletaryanın Mücadelesi İçinde İnşa Edilip Çelikleşen Bolşevik Parti'nin Varlığı**

1917 Rusya'sında başarılı bir proleter devrim ertesinde sosyalizmi inşa imkanları, diğer emperyalist ülkelerle karşılaştırıldığında, çok sınırlı ve olağanüstü zorluydu. Rusya'nın komünistleri de zaten bu yüzden de Ekim Devrimi'ni proleter dünya devrimi için bir önsöz olarak kavıyorlardı. Beklentileri proleter dünya devriminin Almanya, Fransa, İngiltere'deki proleter devrimlerle karşılıklı destek temelinde sürdürüleceği ve zafere böyle ilerleneceği şeklinde idi. Fakat böyle olmadı.

Birinci Dünya Savaşı sonlarına doğru – Rusya yanında – Avrupa'nın bir dizi ülkesinde devrimci durum vardı: Örneğin Almanya'da, Macaristan'da, İtalya'da, Avusturya'da. Fakat buralarda devrim için objektif şartlar olgun olmasına rağmen devrim zafer kazanamadı. Neden yalnızca Rusya'da devrim uzun vadeli bir zafer kazanabildi? Farkı yaratan ne idi? Fark Rusya'da yeni tipte, leninist, Bolşevik bir partinin yaratılmış, inşa edilmiş olması idi.

Lenin'in "Sol radikalizm..." adlı kitabında çelik disiplinli Bolşevik Parti'yi "*Bolşeviklerin zaferinin temel şartlarından biri*"⁷ olarak en başa koymuş olması boşuna değildir.

Bugün Ekim Devrimi'nden yüzyıl sonra, Dünya Marksist Leninist Hareketi Ekim Devriminden şunu öğrenebilir. Öğrenmek zorundadır: Gerçek bir Bolşevik Parti olmaksızın başarılı bir proleter devrim mümkün değildir. Oportünizmin her çeşidine karşı ilkeli, açık uzlaşmaz bir ideolojik mücadele yürütmeksizin, Bolşevik bir parti inşası mümkün değildir. Ne yazık ki komünist ve işçi partilerinin 1957 ve 1960 ortak açıklamalarında ve daha sonra Büyük Polemik'te Ekim Devrimi'nin bu devrimci dersleri "unutuldu". Bunun yerine partiler arasında ilişki normu olarak şu getirildi: "*Düşmana karşı yürütülen mücadelede, birliğin ortak çıkarları açısından biz daima sorunların kardeş partiler arasında iç görüşmeler yoluyla çözülmesini savunduk ve görüş ayrılıklarının düşmanın önünde açığa vurulmasına karşı çıktık.*"

⁸ Lenin'in pratiği bununla taban tabana zıttır.

Komünistler bu konuda da Lenin'e ve Leninizm'e geri dönmek zorundadırlar.

Ekimden öğrenmek, Lenin'den öğrenmektir! Lenin'den öğrenmek, yenmeyi öğrenmektir!

1 Lenin, "Avrupa Birleşik Devletleri Üzerine", Lenin Eserler Almanca, Cilt 21, s. 343, ceviriye biz yaptık

2 J. V. Stalin, "Leninizm'in Temelleri Üzerine", Eserler, Cilt VI, s.100, İnter Yayınları, İstanbul

3 Lenin, "Ekim Devriminin Dördüncü Yıldönümü", Lenin'den aktaran H. Yeşil, "Ekim Devrimi Üzerine", s. 103, DönüşümYayınları, 1990, İstanbul

4 Lenin, "Marksizmin Bir Karikatürü ve 'Emperyalist Ekonomizm' Üzerine", Seçme Eserler, Cilt V, s. 334, İnter Yayınları, 1995, İstanbul

5 Lenin, "'Sol Radikalizm' Komünizmin Çocukluk Hastalığı", Seçme Eserler, Cilt 10, s. 143-144, İnter Yayınları, 1997, İstanbul

6 H. Yeşil, “Mao Zedung ve Çin Devrimi”, s. 116, 1966, Dönüşüm Yayınları, 1993, İstanbul

7 Lenin, “‘Sol Radikalizm’ Komünizmin Çocukluk Hastalığı”, Seçme Eserler, Cilt 10, s.75, İnter Yayınları, 1997, İstanbul

8 “Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi Üzerine Bir Öneri”, s. 51, 1965, “Polemik” ÇKP MK, 14 Haziran 1963, İnter Yayınları, 1988

Belge